

Intolerància

Vicent Ventura

Podríem dir que allò més irri- tant, o més repugnant, o més degradant, però serem mode- rats i direm només allò més trist, del que pasa amb Fuster és l'automatis- me que suscita. De sobte, uns se- nyors que no n'han llegit mai cap llibre, ni els anomenats polèmics —com si ser polèmic fos algun vici nefand, com si no fos una estimable virtut. cívica— ni menys encara aquells que únicament li agradaria d'escriure si no hi hagués la necessitat dels altres, vull dir, els erudits, sobre as- pectes culturals de la nostra història, sobre temes universals, com ara els daltabaixos de la llibertat de l'intel-lectual des dels temps d'Eras- me, per exemple, etc., boten perquè el president Asuncion l'ha nomenat assessor personal per a qüestions sobre les quals és el més lúcid espe- cialista que tenim.

¿I què tenen a veure amb la cultu- ra, amb la més elemental cultura, la de saber llegir i escriure, aquesta gent que protesta? Qualsevol semblança entre ells i un intel-lectual és pura ca- sualitat, si es pogués donar semblant aberració comparativa.

Boten, és clar, moguts per un reflex al qual no hem de dissimular el

nom darrere de la desqualificació an- ticatalanista. Es tracta, purament i simplement, del reflex feixista. Quan senten parlar de cultura, i més enca- ra de cultura catalana, és a dir, la nostra, la valenciana, la que ens correspon tant com als «altres» cata- lans, els de més enllà de l'Ebre, tiren mà de les bombes i les dipositen en les finestres de la seua casa, a Sueca.

Són gent que no empra les mateixes armes que l'«enemic». Són ben lluny de la cortesia que respecta una certa igualtat en les condicions de l'enfrontament. ¿Que diu Fuster açò o allò?, doncs, ells demostren amb dades certes, constatables, ob- tingudes com a conseqüència d'un treball intel-lectual honest, que s'equivoca. No cal esperar-ne, però, res de semblant, ni tan sols de lluny.

No ho espereu. Ells van a la bom- ba, i ningú no podrà dir que hi exa- gere, ja que li les han posades a do-

micili dues vegades, i la segona quasi el mata. Com que no tenen cap raó per oposar a les seues raons, hi ope- sen bombes, insults i d'altres ameni- tats semblants. I, si no tenen raons contra les de Fuster, com no en te- nien contra les de Sanchis Guarner, com no n'han tingudes mai contra l'únic nacionalisme possible al País Valencià, és a dir, el que es fonamen- ta en la comunitat de llengua, cultura i història amb l'àrea geogràfica del català, o siga, allò que diem alguns Països Catalans, ¿per què s'hi ope- sen? Les forces de xoc, per la igno- rància més absoluta i el visceralisme més elemental, i, aquells que els ma- nipulen, per feixisme, o siga per l'es- panyolisme sucursal que tan a gust pateixen.

Parodiant la coneguda frase, podríem dir que el blaverisme es cu- raria llegint, si hi hagués la més mí- nima possibilitat que els blaveros es decidissen a llegir Fuster, o qualsevol altre intel-lectual dedicat a posar la seua part en l'esforç de precisar la nostra identitat com a poble. Però ells no estan pels llibres. Estan per l'insult, l'agressió, la bomba, o siga, allò que es resumeix en una sola pa- raula: intolerància.

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

rr. cognom zn.

Nom Domicili

Població D. P. Tel. part.

Lloc de naixement Any de naixement

Professió Lloc de treball

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un any per la quantitat de:

5.850 pessetes 10.500 pessetes (Europa) Firma

Pagaré: semestralment anualment

Forma de pagament: Dom. bancària Taló bancari Gir postal

En el cas corresponent, ompli la domiciliació bancària.

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A. Av. del Baró de Càrcer, 40, 1a. València-1

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingit: senyors:

Caixa o banc Agència

Carrer Ciutat

Els pregue que els rebuts que a nom d

Domicili Població

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A. per un total de..... ptes.

a pagar en..... terminis semestralment anualment per la quantitat de ptes..... siguan

pagats amb càrrec al compte corrent núm. a la llibreta d'estalvis

..... de de 198.....

Firma